

Mál nr. 344/2018**M og
váttryggingafélagið V1 vegna ábyrgðartryggingar ökutækisins A
og
váttryggingafélagið V2 vegna ábyrgðartryggingar ökutækisins B****Ágreiningur um bótaskyldu.****Gögn.**

Málskot, dags. 29.10.2018 ásamt fylgigögnum.

Bréf V1 váttryggingafélags, dags. 16.11.2018.

Bréf V2 váttryggingafélags, dags. 21.11.2018.

Málsatvik.

Málsatvik voru þau að ökutækið A ók inn í hlið ökutækis B á Þingvallastræti á Akureyri þann 11. október 2018. Álit Tjónanefndar váttryggingafélaganna var á þá leið að M ökumaður B hafi allt í einu beygt til vinstri norður Grundargerði og var öll sök lögð ökumann B fyrir að gæta ekki nægjanlega að umferð fyrir aftan sig áður en hann skipti um akrein og beygði til vinstri. Í kærnu M er þessari fullyrðingu hafnað á þeim grundvelli að hvergi komi fram að hann hafi beygt allt í einu. Í framburði ökumanns A komi hins vegar fram að hann hafi tekið eftir stefnuljósi til vinstri og haldið að B væri að skipta um akrein. Í kærnunni kemur fram að M hafi beygt til hægri inn á Þingvallastræti frá Skógarlundi og síðan gefið stefnuljós og ekið yfir á vinstri akrein. Þegar komið hafi verið að gatnamótum Þingvallastrætis og Grundargerðis hafi M beygt til norðurs í stefnu að Grundargerði og þá hafi A ekið inn í hlið B.

Í bréfi V1 kemur fram að það sé sammála niðurstöðu Tjónanefndar váttryggingafélaganna. V1 vísar til 2. mgr. 17. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 um að ökumaður skuli, áður en hann skiptir um akrein, ganga úr skugga um, að það sé unnt án hættu eða óþarfa óþæginda fyrir aðra. Sama eigi við ef ökumaður ætli stöðva ökutækið eða draga snögglega úr hraða þess. Einnig bendir V1 á 3. mgr. 36. gr. umferðarlaga þar sem segi að ökumaður megi ekki að óþörfu aka svo hægt eða hemla svo snögglega að teji eðlilegan akstur eða skapi hættu. Þá kemur fram að ákoma á B sé ekki aftan á ökutækinu eins og eðlilegt væri ef bæði ökutækin hefðu verið að aka á sömu akrein í aðdraganda árekstursins. Ákoma á miðja hlið B bendi til þess að vinstri beygja hafi verið tekin með röngum ætti og ekki í samræmi við 15. gr. umferðarlaganna þar sem fram komi að ökumaður skuli í tæka tíða færa ökutæki sitt yfir á þá akrein sem er lengst til vinstri ef hann ætlar að beygja til vinstri. Ökumaður B beri sönnunarbyrði fyrir því að hafa skipt um akrein það löngu áður en hann hægði á sér til að taka vinstri beygju þannig að það skipti ekki máli við sakarskiptingu og slík sönnun hafi ekki verið lögð fram.

Í bréfi V2 kemur fram að ökumaður A hafi átt að gæta betur að umferð fyrir framan sig í aðdraganda árekstursins. Ökumaðurinn hafi gefið sér þær forsendur að ökumaður B væri að skipta um akrein. V2 bendir á 3. mgr. 14. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 þar sem segi að ökutæki, sem er ekið á eftir öðru ökutæki, skuli vera svo langt frá því, að eigi skapist hætta á árekstri þótt ökutækið sem er á undan, stöðvist eða dregið sé úr hraða þess. Með vísan til þess telur V2 að ökumaður A eigi að bera alla sök. Til vara telur V2 að skipta skuli sök til helminga þar sem hvorugur ökumaður gætti nægjanlega að sér í aðdraganda árekstursins.

Álit.

Ökumönnum í málinu greinir á um hvernig áreksturinn bar að. Samkvæmt lögregluskýrslu segist ökumaður A hafa ekið á vinstri akrein en B ekið á hægri akrein. Hann hafi tekið eftir stefnuljósi til vinstri á B og haldið að ætlun ökumanns hafi verið að skipta um akrein. Hann hafi hins vegar ekki náð að hemla nógu snemma þegar hann áttaði sig á að ökutækið A ætlaði að taka beygju til vinstri. Ökumaður B segist hafa verið á hægri akrein en síðan gefið stefnuljós til vinstri til þess að skipta um akrein þar sem hún ætlaði að beygja norður Grundargerði. Hún kvaðst hafa verið búin að skipta yfir á

vinstri akrein þegar hún tók beygjuna og í sömu mund hafi ökutækinu A verið ekið á vinstri hlið hennar.

Í 1. mgr. 15. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 kemur fram að ökumaður, sem nálgast vegamót á akbraut með tvær eða fleiri akreinar í akstursstefnu sína, skuli í tæka tíð færa ökutæki sitt á þá akrein, sem lengst er til hægri, ef hann ætlar að beygja til hægri, en á þá akrein, sem lengst er til vinstri, ef hann ætlar að beygja til vinstri. Sá, sem ætlar beint áfram, getur notað þá akrein, sem er hentugust með tilliti til annarrar umferðar og fyrirhugaðrar akstursleiðar. Í 2. mgr. sömu greinar kemur fram að ökumaður, sem ætlar að beygja á vegamótum, skuli ganga úr skugga um að það sé unnt án hættu eða óþarfa óþæginda fyrir aðra, sem fara í sömu átt. Hann skuli sérstaklega gefa gaum umferð, sem á eftir kemur. Með vísan til þess að ákoman á ökutæki B var á vinstri hlið má leiða líkur að því að ökumaður B hafi ekki gætt þess að færa ökutæki sitt á vinstri akrein í tæka tíð áður en hann tók vinstri beygjuna og hafi þar með upptekið hemlunarvegalengd ökumanns A. Ökumaður A gat því ekki komið í veg fyrir áreksturinn. Með vísan til framangreinds telur nefndin að B skuli bera alla sök á árekstrinum.

Niðurstaða.

Ökumaður B ber alla sök á árekstrinum.

Reykjavík, 20. desember 2018.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.